

der ganske vist kunne tales om halve eller kvart Gaarde; men det bliver jo ikke Tilfældet, saaledes som Bestemmelserne her ere affattede. De 10 Tdr. Land vilde jo kun blive Grænsen i saadanne Egne, hvor $\frac{1}{2}$ Td. Hartorn vilde blive for høj en Grænse; $\frac{1}{2}$ Td. Hartorn kan gerne komme til at omfatte 100 Tdr. Land, og det var jo ikke Meningen. Tanfegangen hermed er den, at $\frac{1}{2}$ Td. Hartorn vil blive Grænsen i gode Egne, og at 10 Tdr. Land skulde blive det paa Heden; og naar det er Tilfældet, tror jeg ikke, at $\frac{1}{2}$ Td. Hartorn vil blive for meget i de gode Egne. Det vil der næppe overskide 5 Tdr. Land, og det er ulykkelig om trent den Norm, Forslagsstillerne havde tænkt sig for Husmandslobder, maalt i geometrisk Maal. Jeg skal dertil sige, at Normen var i den gamle Landbokommissionens Tid 3 Tdr. Land, men jeg tror — jeg tør ikke sige det i dette Øjeblik — at der ulykkelig var tilføjet: „3 Tdr. Land boniteret Jord“. Det tør jeg ikke sige i dette Øjeblik, men hvis det var saa, at det var 3 Tdr. Land boniteret Jord, saa vil det ogsaa om trent i Gennemsnit svare til 5 Tdr. Land.

Det store Spørgsmaal om Indspørelse af Husvang skal jeg ikke drifte mig til at komme ind paa. Der kan jo siges overmaade meget for og imod denne Tanke, men den vil absolut komme til at henhøre under en samlet Reform af den hele Materie, om jeg saa maa sige. Jeg skal derfor heller ikke derom udtale nogen Mening, kun maa vi erindre, at vi delvis allerede nu have en Husvang, nemlig over for de Huse, som det er paalagt at udlægge ved Udstykninger. Noget andet er, om det ikke opretholdes, men det er jo ikke Lovens Skyld, hvis den overskides. Jeg udtalte første Gang, jeg havde Ordet, det Duffet, og det havde ogsaa været det rimeligste, at en Sag som denne havde hvilet paa en Udtalelse fra Landbokommissionen, at vi havde haft dens Betænkning derom. Jeg htrede ved Indbringelsen af Forslaget kun dette, at dersom det var stet, som vistnok herfra forudsattes, at Landbokommissionen var bleven nedsat i Forsommeren, saa vilde vel ogsaa en Sag som denne kunne have været fremmet saa tidlig, at der kunde have foreligget en Betænkning om et saadant snævrere Punkt, som det her drejer sig om. Det er imidlertid ikke stet, og jeg skal ikke komme ind paa at drøfte, hvorvidt det kunde være stet eller ikke. Nu er det jo bekendt, at Landbokommissionen kun har haft eet Møde lige ved Rigsdags-samlingens Begyndelse. Det er blevet mig sagt, at den snart skal have sit næste Møde, og naar jeg har udtalt Duffet om, at en

Udtalelse fra Landbokommissionen kunde foreligge ved Behandlingen af Sagen, saa har jeg tænkt mig, at det maatte kunne ske i Løbet af denne Samling, og jeg vil henstille til den højtærede Landbokommission, som, efter hvad der er mig sagt, allerede har taget Spørgsmaalet under Overvejelse, om en Udtalelse herom kunde foreligge saa tidlig, at vi kunde tage Sagen op til Behandling i denne Samling. Det er ingenlunde, som det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen) antydede, at det skulde være en Slags Touche til Landbokommissionen, fordi den arbejdede for langsomt. Jeg tror ikke, at man i den Henseende kan bebrejde Landbokommissionen noget videre, idet den jo nu har beghndt sine Arbejder. Jeg har kun udtalt, at det har undret mig, at den ikke blev sammensat noget tidligere. Jeg skal altsaa fremdeles anbefale Sagen til videre Fremme, med særlig Henstilling til Landbokommissionen, om vi derom kunde faa en Betænkning i indværende Samling.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Boffen: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statstilskud til de tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2197—98.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (M. Nielsen): I 1889 konverterede Husmandskreditforeningerne de 4 pCt.s Råseobligationer med ny $3\frac{1}{2}$ pCt.s Den Kursdifference, som derved fremkom, maatte dækkes ved et Laan, som Kreditforeningerne stiftede